

DURERE FOLOSITOARE

pastor Daniel Chereji

*„Îmi mărturisesc fărădele-
gea, mă doare de păcatul
meu.”*

(Psalmi 38:18)

Când păcătuim, ceea ce trebuie să ne doară cu adevărat ca și urmare a păcatului, este chiar păcatul în sine.

Este necesar să fim foarte atenți, deoarece există pericolul atât cu noi înșine cât și cu cei din jurul nostru, să nu înțelegem dimensiunea adevăratei pocăințe și astfel să ne amăgim cu gândul că noi ne-am pocăit, dar cu toate acestea pocăința aceea se poate să nu fie după voia lui Dumnezeu.

Putem verifica acest lucru, întrebându-ne ce ne doare mai tare atunci când am păcătuim. Ne doare păcatul în sine sau suntem mai afectați de consecințele pe care le are acesta în viața noastră?

Dacă atunci când am greșit și am fost descoperiți, exprimăm regret deoarece este afectată imaginea noastră, sau că ne pierdem prestigiul, ori că suferim rușine,

sau că ne expunem vorbelor celorlalți, înseamnă că pocăința aceea nu este cu adevărat sinceră.

Se prea poate ca o astfel de atitudine să nu însemne pocăință ci mai degrabă mândrie și aroganță.

Această atitudine nu diferă deloc de atitudinea plină de regret a unui recidivist care stă în pușcărie supărat că a fost prins și nicidecum nu este supărat din cauza faptelor comise.

Când regretăm cu adevărat căderea și slăbiciunile proprii, comiterea păcatului în sine, doare mai tare decât consecințele păcatului.

Păcatul comis ar trebui să ne doară și dacă n-am fi prinși și dacă n-ar afla nimeni și dacă nu ne-ar fi afectată imaginea și dacă n-ar exista pierderi și dacă nu ar avea nicio consecință imediată.

Păcatul trebuie să doară pentru că este păcat! Pentru că atunci când comitem păcat nu suntem în voia lui Dumnezeu și nu trăim după principiile Sale, iar lucrul acesta îl supără pe Dumnezeu și afectează relația dintre noi și El.

Păcatul înseamnă derapaj spiritual și trăire în neascultare de Cuvântul lui Dumnezeu. Acestea sunt motive suficiente și pertinente ca să fim îndurerați când experimentăm o astfel de stare.

Dacă atunci când greșești te va durea cel mai tare păcatul în sine, pe viitor te vei feri să mai păcătuiești, dar dacă te afectează mai tare consecințele păcatului, atunci în viitor vei fi doar mai prevăzător și când vei păcătui te vei ascunde mai bine și îți vei acoperi urmele cu mai multă iscusință.

Doar când te doare păcatul în sine, aceasta este o durere folositoare, deoarece exprimă dovada că te-ai pocăit după placul lui Dumnezeu.

ANUNȚURI

Luni	- ora 18	Ședință de comitet
Miercuri	- ora 18	Repetiție de cor
Joi	- ora 18	Serviciu de închinare
Vineri	- ora 17	Clubul Awana
	- ora 18	Școala Prorocilor
Sâmbătă	- ora 9	Școala Prorocilor
Duminică	- ora 9 ³⁰	Pregătire pentru botez
Duminică	- ora 10 și 17	Servicii de închinare

Biserica Creștină Baptistă

„BIRUINȚA”

Mă bucur că am avut ocazia să ne facem cunoscuți în oraș, să ne arătăm crezul, dar cel mai important a fost că L-am făcut cunoscut pe Domnul Isus, El merită toată lauda și cinstea noastră. A fost minunat să vedem că facem parte dintr-o comunitate mare, iar faptul că fiecare biserică s-a implicat a contribuit la unitatea dintre noi. Cu ocazia acestui eveniment mesajul Evangheliei a răsunat în orașul nostru. Fie ca el să aducă roade în viețile celor care l-au auzit! Amin!

Anca Borzăsi

Să particip la marșul organizat cu ocazia sărbătoririi a 400 de ani de credință baptistă a fost pentru mine o provocare. Nu știam cum vor reacționa cei din jur, dar am știut că e un lucru pe care trebuie să îl fac. Cu câțiva ani în urmă am mai fost la un marș organizat de profesori. Acum a fost altceva, ieșeam în stradă nu pentru a cere bani în plus la salariu sau alte facilități în ceea ce privește educația ci pentru a-mi afirma credința și a fi recunoscătoare celor dinaintea mea care au fost mărturie adevărată în acești 400 de ani de credință baptistă. Mă bucur că pot să spun: ”Am fost acolo!”.

Aurelia Modoc

Impresiile au fost în general pozitive. Oamenii priveau cu surprindere și admirație. Obişnuieți probabil cu pancarte pe care sunt tipărite texte revendicative sau care exprimă nemulțumirea, nu puțini au fost emoționați până la lacrimi de coloana care mărșăluia prin centrul orașului preamărind Numele Lui Dumnezeu. Glorie Lui!

Dorin Chereji

Telefon: (004) 0362-411252

Web: www.biruinta.ro

E-mail: contact@biruinta.ro

430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

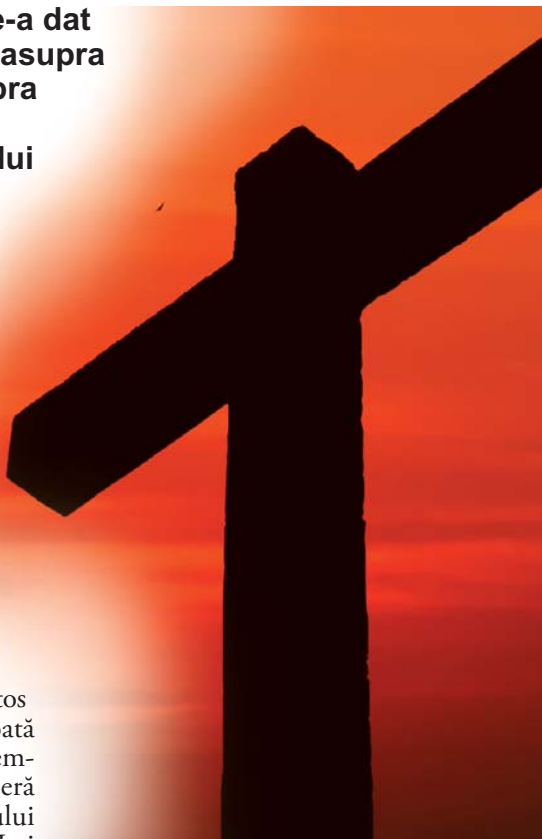
Biruinđ, Domnul nostru ne-a dat biruința asupra păcatului, asupra orânduiri care apăsa asupra noastră. Credința în jertfa ispășitoare asupra păcatului și a osândirii care este legată de el.

„ÎNDRĂZNIȚI, EU AM BIRUIT...”

☞ Acum deci nu mai este nici o condamnare pentru cei ce sunt în Isus Hristos” (Romani 8:21). Biruinđ, El ne dă de asemenea și biruința asupra vrăjmașului nostru, diavolul și asupra lucrărilor lui. Biruința Domnului Hristos câștigată la Golgota este peste toată toată împărăția duhurilor rele. Când contemplăm crucea, Duhul Sfânt ne descoperă sensul spiritual al rănilor Mântuitorului nostru, al suferinței și neliniștea luptei Lui ca să zdrobească capul șarpelui. El ne-a făcut astfel să înțelegem sensul cuvintelor Lui: „S-a sfârșit”. A fost un strigăt de biruință. Biruinđ, Domnul nostru ne mai descoperă că tot ce privește păcatul în noi și în jurul nostru, El a luat asupra Lui. Amprentele unei lumi pline de păcate au fost răstignite împreună cu El. Isus Hristos a purtat pe cruce îngrijorările și neputințele noastre pentru ca noi să nu mai fim încărcați cu ele.

„Mulțumiri fie aduse Lui Dumnezeu care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos”

(1 Corinteni 15:57)

Când Domnul Isus ne spune „îndrăzniți” se înțelege că este vorba de o luptă, acea cumplită luptă a credinței. Dar El nu ne lasă numia la această încurajare ci, amintindu-ne că este Biruitor, ne face să strigăm ca apostolul Pavel: „Mulțumiri fie aduse Lui Dumnezeu care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos”.

Domnul și Dumnezeul nostru, fii binecuvântat în veci pentru dragostea Ta care ne-a acoperit toate păcatele noastre, ale fiecăruia și ale tuturor.

Și nu lăsa Doamne nici un ochi omenesc să se închidă până când nu va vedea mântuirea Ta și biruința asupra păcatului, amin!

Simeon Mercea

„Omul se naște ca să sufere , după cum scânteia se naște ca să zboare”

Iov 4:7

Dumnezeu este neconvențional, adeseori când alege să lucreze în viața cuiva, El sparge tiparele. Fiind desăvârșit El are încă din veșnicii un plan prestabilit cu privire la viața ta. Întotdeauna te surprinde, uneori Se ascunde, alteori Se lasă descoperit oferindu-ți plăcerea de a-L cunoaște mai profund.

El nu este adeptul formelor seci, se situează deasupra tuturor tiparelor pentru că El este în spatele cortinei. El este regizorul principal. Iov 12: 13-25

Adeseori ne frământăm, trudim, ne zbatem, să ”traducem”, planurile Lui cu privire la noi, însă este în zadar.

În nimicnicia și micimea noastră spirituală nu percepem întotdeauna ce e cel mai bine pentru noi. Deși suntem ființe iertate și răscumpărate prin sângele Lui, firea noastră pământescă se zbate, nu de puține ori, pentru a prelua controlul voinței, inimii și al gândurilor noastre. Romani 7: 19-25

Cel rău este expert în a transforma o încercare într-o tragedie, o boală într-o neputință, o limitare într-o incapacitate, un complex personal într-o povară sau viciu. Cel rău te dorește legat, înălțuit, fără eliberare și fără putință de scăpare. Filipeni 4: 13

Dar slavă Lui căci atunci când alege să-și ducă la îndeplinire planurile, să-ți răspundă la rugăciuni, El nu este condiționat de trecutul tău. El trece dincolo de neputințele, angoasele, temerile și limitările cărora tu nu poți să le faci față! El este Acela care Se folosește de tine și își arată slava Sa, chiar și prin încercările prin care treci.

Am certitudinea că cu cât valea e mai adâncă și mai întunecată, slava Lui în viața ta și modul în care El alege să lucreze este mai deslușit, dacă tu i te oferi în întregime, fără rezerve. Iov 5: 8-27. Dumnezeu să te binecuvânteze!

Claudia Hosu

“A șters zapisul cu poruncile lui care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce.” Col. 2:14.

De fiecare dată când citesc acest verset îmi amintesc de o imagine dintr-un film creștin. Un tânăr stătea în fața crucii și privea la trupul pironit. La picioarele artistului care-L interpreta pe Domnul Isus erau niște foi scrise, prinse cu un cui. Pe acele foi pictura sânge, iar acest sânge ștergea scrisul până când toate foile au devenit albe. Așa mult m-a impresionat acea secvență!

Prin sângele Mielului păcatele noastre s-au dus, suntem ființe noi înaintea Lui, putem trăi ca niște oameni eliberați, descătușați de poverile păcatului, nimic din trecut nu trebuie să ne mai urmărească pentru că “cele vechi s-au dus, toate lucrurile s-au făcut noi.” 2Cor. 5:17. Dar Domnul Isus nu numai că a murit pentru ca noi să fim iertați,

a și înviat și e viu în vecii vecilor! Slavă Lui!

“A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce” Col. 2:15

Pentru că suntem copiii lui Dumnezeu, avem același statut: de biruitori. Pentru că Domnul Isus e viu, putem trăi o viață de biruință, o viață nouă. El ne dă tăria să ne dezlipim de frământările, îngrijorările, suferințele și durerile acestui pământ și să ne ațintim privirea la El, la Cel care se luptă pentru noi și care câștigă întotdeauna, la Cel care are totul în control și pe care nimic nu-L ia prin surprindere, pentru ca atunci „când Se va arăta Hristos, viața noastră, ne vom arăta și noi împreună cu El în slavă”. Col 3:4

Anca Borzasi